

[Lynnerup Nielsen.]

blev forlænget uforandret til Foraaret. Det er ganske vist ikke for os det væsentlige, men Venstre burde overveje det. Det væsentlige for os er, at Retten til Arbejde bør anerkendes, og med Retten til Arbejde følger Retten til Erstatning, hvis Samfundet erklærer sig ude af Stand til at skaffe Arbejde til de arbejdsledige og arbejdsvillige. Ud fra dette Synspunkt er end ikke den nugældende ekstraordinære Lov fuldt tilfredsstillende, selv om det maa anerkendes, at den byder de arbejdsløse og Arbejdere paa Arbejdsfordeling mere taalelige Vilkaar, end de nogen Sinde har haft.

Man vil forsøge at fremstille det, som om en høj Arbejdsløshedsunderstøttelse, for slet ikke at tale om fuld Erstatning under Arbejdsløshed, skulde bevirke, at Arbejderne mistede Lysten til at bestille noget. Jeg tror ikke, at Menneskene af Naturen er dovne, og Arbejderne er da i hvert Fald de sidste, man skal rette en saadan Beskyldning imod; men det er givet, at anerkender man Arbejdsretten og Samfundets deraf flydende Forpligtelser, saa medfører dette ogsaa en Pligt for eventuelle arbejdsløse til at tage det Arbejde, som findes, forudsat at dets Arbejds- og Lønvilkaar er i Overensstemmelse med Regler og Tariffer. Ingen kan modsætte sig, at Samfundet gennemfører de nødvendige Kontrolforanstaltninger for at sikre, at dette sker, hvis man skulde mene, at der er Huller i det hidtidige System. Denne Vej ser det dog ikke ud til, at Regeringen ønsker at gaa, men den forsøger at indlede en Sultepolitik over for de arbejdsløse; hvis man skal tro Aviserne, overvejes hele Spørgsmaalet i øvrigt i Arbejds- og Socialministeriet i Forbindelse med Overvejelser om Afskaffelse af Arbejdskortene, der burde have været afskaffet for længe siden, eftersom de paaviseligt ikke er til nogen Nytte, men kun kan have til Formaal at chikanere Arbejderne. Ogsaa paa Grund af disse Overvejelser synes vi imidlertid, at den eneste saglige Udvej i Øjeblikket er at forlænge den nugældende Lovgivning i det mindste indtil den 31. Marts 1946.

Vi ser os altsaa ikke i Stand til at love velvillig Behandling af den højtærede Arbejds- og Socialministers Forslag. Vi er af den Mening, at han gør klogest og rigtigst

i at trække det tilbage og i Stedet forhandle om en uforandret Forlængelse af den nugældende Lovgivning indtil Finansaarets Udgang. Saa bliver der Tid til virkelig at overveje og forhandle om alle de Spørgsmaal, der rejser sig i Forbindelse med Arbejdsløsheden og Arbejdsfordelingen, det vil være muligt at komme til en sagligt forsvarlig Løsning, og man vil undgaa at gennemføre en Nedskæring paa det ualmindelig ondartede Tidspunkt, Regeringen her har valgt. Jeg haaber, det i det hele taget vil være muligt at forhindre denne Nedskæring, som jeg vanskeligt kan tænke mig, at Regeringen faar Held til at gennemføre, da den dog er i Mindretal i dette høje Ting.

Jørgen Jørgensen: Arbejdsløshedsforsikringen er et vigtigt Led i hele vor sociale Lovgivning, og denne Lovgivning har saa uomtvistelig været af stor Betydning for Arbejderbefolkningen. Arbejdsløshedsforsikringen er et Forsøg paa at skabe noget større Tryghed for Lønarbejderne. Det er Frygten for at miste Arbejdet, der er Arbejderhjemmenes store Bekymring. Herpaa søgte Arbejdsløshedsforsikringen gennem Aarene at raade Bod, og ved et meget anerkendelsesværdigt Arbejde, ved et Sammenhold og en Solidaritet, der har aftvunget Anerkendelse og Respekt, har Arbejderne bygget Arbejdsløshedsforsikringen op. Princippet var det, at de Arbejdere, der havde Beskæftigelse, af deres Fortjeneste betalte Bidrag, for at Kammeraterne, der var arbejdsløse, dog kunde faa noget at leve af, naar Arbejdsindtægterne glippede. Dette Princip har faaet sin Anerkendelse derigenem, at Staten har støttet Arbejdsløsheds-kasserne med Millionbeløb i Tilskud gennem Aarene, og alle politiske Partier er enige om, at dette er rigtigst.

Det er altsaa ikke Arbejdsløshedskassernes almindelige Stilling, Diskussionen staar om, det er for dette Forslags Vedkommende Spørgsmaalet om Dagpengenes Størrelse og visse andre Ting, der staar i Forbindelse dermed, og her foreslaar den højtærede Arbejds- og Socialminister, at man nu vender tilbage til den oprindelige Lovs Bestemmelser med Hensyn til at forhøje Dagpengesatserne med det fulde Tillæg i Forhold til Prisstigningen efter de Regler, den oprindelige Lov indeholder herom, og